

**Ομιλία προέδρου ΚΕΕ&ΕΒΕΑ κ. Κωνσταντίνου Μίχαλου,
στη Γενική Συνέλευση ΚΕΕ στην Πρέβεζα (13-14.5.2016)**

“Η ελληνική οικονομία βρίσκεται σε ύφεση τα τελευταία οκτώ χρόνια. Από το 2008 έχει χαθεί σωρευτικά πάνω από το 25% του ΑΕΠ και ο κατήφορος φαίνεται να συνεχίζεται.

Ενώ όλες οι υπόλοιπες χώρες που εντάχθηκαν στον ευρωπαϊκό μηχανισμό στήριξης είναι πλέον εκτός μνημονίων και έχουν θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, η Ελλάδα καλείται να εφαρμόσει το τρίτο πρόγραμμα προσαρμογής και εξακολουθεί να είναι σε ύφεση.

Μέσα σε αυτό το περιβάλλον, οι ελληνικές επιχειρήσεις βιώνουν μια δύσκολη πραγματικότητα. Από την αρχή της κρίσης, έχουν βρεθεί αντιμέτωπες με έναν τριπλό εφιάλτη.

Από τη μια είναι η μείωση της ζήτησης, που σε ορισμένους κλάδους έλαβε διαστάσεις κατάρρευσης.

Από την άλλη η ασφυκτική έλλειψη ρευστότητας, η αδυναμία άντλησης χρηματοδότησης από τις τράπεζες, αλλά και το δυσβάσταχτο κόστος του δανεισμού.

Και βεβαίως, είδαμε στα χρόνια αυτά να καταρρέουν και τα άτυπα κυκλώματα πίστης. Είδαμε τις ίδιες τις επιχειρήσεις να έχουν πάψει να εμπιστεύονται η μια την άλλη. Είδαμε τους ξένους προμηθευτές να απαιτούν πληρωμές ή εγγυήσεις σε μετρητά. Σαν να μην ήταν αρκετά δύσκολη η κατάσταση, επιβλήθηκαν και τα capital controls που πρόσθεσαν νέα, ανυπέρβλητα εμπόδια στην επιχειρηματική δραστηριότητα.

Στο θέμα της φορολογίας, τα πράγματα γίνονται όλο και χειρότερα. Η Ελλάδα είναι από τις χώρες της Ευρώπης με το πιο εχθρικό φορολογικό περιβάλλον για τις επιχειρήσεις. Μετά την αύξηση του συντελεστή στο 29%, η συνολική φορολογική επιβάρυνση ξεπερνά πλέον το 50% των εσόδων της επιχείρησης. Το αντίστοιχο ποσοστό σε γειτονικές χώρες όπως η Βουλγαρία και η Κύπρος δεν ξεπερνά το 27%.

Αυτό που στην ουσία γίνεται στη χώρα τα τελευταία χρόνια, είναι να επιβάλλονται όλο και υψηλότεροι φόροι, χωρίς να συνεκτιμάται ο αντίκτυπος στην οικονομική δραστηριότητα, αλλά και χωρίς να αλλάζει τίποτα σε έναν δυσλειτουργικό και αναποτελεσματικό μηχανισμό φορολογικής διοίκησης. Και σε αυτό το θέμα δεν έχουν

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΝΩΣΗ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

-1980-

ευθύνη μόνο οι ελληνικές κυβερνήσεις, αλλά και οι δανειστές οι οποίοι αποδέχονται αυτή την τακτική ενώ γνωρίζουν ότι οδηγεί σε αδιέξοδο.

Σύμφωνα με μελέτες και στοιχεία έγκυρων οργανισμών όπως ο ΟΟΣΑ και η ΚΡΜΓ, στο διάστημα 2010 – 2015 στην Ελλάδα επιβλήθηκαν δημοσιονομικά μέτρα ύψους 67 δισ. ευρώ, τα μισά εκ των οποίων αντιστοιχούσαν σε φόρους. Παρ' όλα αυτά, λόγω της βαθιάς ύφεσης, η εισπραξιμότητα μειώθηκε κατά 11,46%.

Κι αντί το γεγονός αυτό να προβληματίσει, βλέπουμε διαρκώς νέες επιβαρύνσεις, οι οποίες απειλούν να σκοτώσουν ό,τι πάει καλά, ό,τι αναπτύσσεται και προσθέτει αξία στην οικονομία: αύξηση συντελεστή για τις επιχειρήσεις και έπονται νέα μέτρα με την αύξηση της έμμεσης φορολογίας, όπως αύξηση του ΦΠΑ κατά μία ακόμα μονάδα.

Και το πρόβλημα, βεβαίως, δεν είναι μόνο το ύψος της φορολογίας. Γιατί ακούμε συχνά να μας λένε ότι υψηλή φορολογία υπάρχει και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Ναι, σε αυτές τις χώρες υπάρχουν υψηλοί συντελεστές, υπάρχει όμως και ένα σταθερό, αξιόπιστο και φιλικό επιχειρηματικό περιβάλλον.

Η Ελλάδα, παρά τις αλλαγές που υποτίθεται ότι εφαρμόστηκαν στο πλαίσιο των μνημονίων, εξακολουθεί να υστερεί σε όλες τις κατατάξεις, ως προς τη φιλικότητα προς τις επιχειρήσεις.

Το μόνο πεδίο στο οποίο υπήρξε σοβαρή βελτίωση είναι η διευκόλυνση της διαδικασίας σύστασης επιχειρήσεων, κυρίως μέσα από την εφαρμογή του ΓΕΜΗ την οποία διεκδίκησε με επιμονή η επιμελητηριακή κοινότητα.

Κατά τα άλλα, το φορολογικό και θεσμικό πλαίσιο στη χώρα μας χαρακτηρίζεται από γραφειοκρατία, αδιαφάνεια, ασάφεια και αστάθεια, παράγοντες που δημιουργούν τεράστια εμπόδια στην επιχειρηματικότητα και αποθαρρύνουν τις επενδύσεις.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, το ερώτημα είναι ποιος θα μείνει τελικά να παράγει σε αυτή τη χώρα; Ποιος θα επιλέξει να επενδύσει; Ποιος θα πάρει την απόφαση να επεκτείνει ή να αναπτύξει νέες δραστηριότητες εδώ; Ποιος θα δημιουργήσει θέσεις εργασίας; Η οικονομία δεν μπορεί να στηριχθεί στις πλάτες και στην υπερπροσπάθεια μεμονωμένων κλάδων και επιχειρήσεων. Γιατί ακόμα και οι ισχυρότερες αντοχές, κάποια στιγμή εξαντλούνται.

Εάν οι συνθήκες άσκησης της επιχειρηματικής δραστηριότητας δεν βελτιωθούν, με άμεσες και γενναίες παρεμβάσεις από την πλευρά της Πολιτείας, οι συνέπειες για την οικονομία και την απασχόληση θα είναι ανεξέλεγκτες.

Το βέβαιο είναι ότι η οικονομία θα βρίσκεται σε ύφεση τουλάχιστον μέχρι τα μέσα του 2016, λόγω της επίδρασης της προηγούμενης χρονιάς. Το αν θα υπάρξει έστω και μια μικρή ανάσχεση πριν το τέλος του έτους, θα κριθεί από μια σειρά παραγόντων και προϋποθέσεων.

Πρώτη και βασική είναι η διασφάλιση της σταθερότητας, ώστε να επιστρέψει η εμπιστοσύνη στην οικονομία, να επανέλθουν οι καταθέσεις και να επιταχυνθεί η αποκατάσταση της ομαλότητας στο χρηματοπιστωτικό τομέα.

Το σήριαλ με την αξιολόγηση του πρώτου προγράμματος πρέπει να κλείσει. Όσο το θέμα αυτό παραμένει σε εκκρεμότητα, οι προοπτικές ανάσχεσης της ύφεσης εντός του έτους θα αποδυναμώνονται. Η αγορά δεν θα αντέξει νέες περιπέτειες, όπως αυτές που ζήσαμε το 2015.

Δεν αρκεί όμως μόνο η ολοκλήρωση της αξιολόγησης. Θα πρέπει να διασφαλιστεί η συνεπής εφαρμογή του προγράμματος, με σαφή έμφαση στις διαρθρωτικές αλλαγές και με αλλαγή του μείγματος δημοσιονομικής πολιτικής, ώστε να έχει αναπτυξιακό προσανατολισμό. Αναπτυξιακός προσανατολισμός σημαίνει μείωση φόρων, μείωση καταναλωτικών δαπανών του δημοσίου και αύξηση των δαπανών για δημόσιες επενδύσεις.

Ως προς τη φορολογία, τα επιμελητήρια έχουν καταθέσει συγκεκριμένες προτάσεις. Οι βασικότερες είναι: μείωση του βασικού εταιρικού φόρου στο 15%, συντελεστής φορολογίας που να μην υπερβαίνει το 35% του τζίρου και μείωση κατά 50% των ποσοστών προκαταβολής φόρου. Και όλα αυτά, βεβαίως, σε συνδυασμό με βαθιές αλλαγές για την εξυγίανση και την ενίσχυση του φοροεισπρακτικού μηχανισμού.

Παράλληλα, χρειάζεται να υπάρξει αποτελεσματική υλοποίηση του Επενδυτικού Νόμου, για το οποίο καταθέσαμε ήδη τις προτάσεις μας, και των προγραμμάτων του ΕΣΠΑ, λαμβάνοντας υπόψη τις προτάσεις της αγοράς.

Χρειάζεται να δοθούν νέα κίνητρα για μεγάλες παραγωγικές επενδύσεις, αλλά και νέα εργαλεία για τη στήριξη της Μικρομεσαίας και της καινοτόμου επιχειρηματικότητας. Με σχέδιο, με αποτελεσματικότητα και με στρατηγική στόχευση.

Σήμερα δεν υπάρχει πλέον η πολυτέλεια της πολυδιάσπασης και της σπατάλης διαθέσιμων πόρων σε αποσπασματικές δράσεις, οι οποίες δεν παράγουν αναπτυξιακό άθροισμα.

Η χώρα έχει ανάγκη από ένα ξεκάθαρο εθνικό σχέδιο για την ανάπτυξη, το οποίο θα ακολουθείται ανεξάρτητα από τις εναλλαγές προσώπων και κομμάτων στην κυβέρνηση.

Ένα σχέδιο που θα επικεντρώνει στην αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της χώρας, στην παραγωγή διεθνώς ανταγωνιστικών προϊόντων, στην αναβάθμιση της παραγωγής του παραδοσιακού βιομηχανικού χώρου, στην ενίσχυση και την ανάδειξη νέων, εξωστρεφών κλάδων υψηλής προστιθέμενης αξίας.

Τέλος, θα πρέπει εντός του 2016 να επιταχυνθούν οι μεταρρυθμίσεις για τη βελτίωση του επενδυτικού περιβάλλοντος στη χώρα: για την αναμόρφωση της δημόσιας διοίκησης, τη βελτίωση της διαδικασίας απονομής δικαιοσύνης, τη δημιουργία συνθηκών πραγματικού ανταγωνισμού στις αγορές και τη διαμόρφωση ενός απλούστερου και σταθερού θεσμικού πλαισίου, με ξεκάθαρους κανόνες που ισχύουν για όλους.

Σαφώς το οικονομικό κλίμα στη χώρα θα εξαρτηθεί άμεσα και από άλλους παράγοντες. Όπως είναι η διαχείριση του προσφυγικού και μεταναστευτικού ζητήματος και η εξέλιξη των γεωπολιτικών ισορροπιών στην ευρύτερη περιοχή. Όπως είναι, επίσης, η πορεία ανάκαμψης των οικονομικών της ευρωζώνης, η απόφαση της Βρετανίας σχετικά με την παραμονή στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το κόστος της ενέργειας και μια σειρά από άλλα ζητήματα.

Ωστόσο, καθοριστική σημασία θα έχει ο προσανατολισμός και η αποτελεσματικότητα της οικονομικής πολιτικής σε εσωτερικό επίπεδο.

Αν θέλουμε να έχουμε ελπίδες για το 2016, αλλά και για τη μελλοντική πορεία της ελληνικής οικονομίας, οι βασικές προϋποθέσεις είναι τρεις:

- Διασφάλιση της πολιτικής και οικονομικής σταθερότητας και αποκατάσταση συνθηκών εύρυθμης λειτουργίας του χρηματοπιστωτικού τομέα.
- Αλλαγή δημοσιονομικής πολιτικής, με μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης του παραγωγικού ιδιωτικού τομέα
- Επιτάχυνση των μεταρρυθμίσεων και μέτρα για τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος.

Εμείς, ως Επιμελητηριακή Κοινότητα, θα συνεχίσουμε να δίνουμε τη μάχη και στα τρία αυτά μέτωπα. Με τεκμηριωμένες, με υπεύθυνες και ρεαλιστικές προτάσεις. Με ενεργό συμμετοχή στο δημόσιο διάλογο. Με διεκδικήσεις που δυναμώνουν τη φωνή της αγοράς, τη φωνή των παραγωγικών δυνάμεων του τόπου”.